

LITURGIA EUCHARYSTYCZNA

KATECHEZA 29

MODLITWA NAD DARAMI

Ogólne wprowadzenie do Mszału Rzymskiego o modlitwie nad darami mówi w następujący sposób: „Po złożeniu darów na ołtarzu i zakończeniu związanych z tym obrzędów kapłan wzywa wiernych, aby modlili się razem z nim. Następnie modlitwą nad darami kończy przygotowanie darów i przygotowuje zgromadzenie do Modlitwy eucharystycznej. (...) Lud przyłączając się do modlitwy, przez odpowiedź Amen uznaje modlitwę za swoją”

(OWMR, 77).

Mowa jest również o postawie wiernych w czasie tej modlitwy. Ma to być postawa stojąca (Por. OWMR, 43).

Wynika z tych tekstów, że modlitwa nad darami, podobnie jak kolekta, jest modlitwą prezydencjalną – należy do kapłana, który zastępując Chrystusa przewodniczy zgromadzeniu. Jest kierowana do Boga w imieniu całego ludu i wszystkich zgromadzonych. Jej nazwa „super oblata” (nad darami), ukazuje związek tej modlitwy z darami składanymi w czasie sprawowania Eucharystii. „Super oblata” kończy przygotowanie darów. Analiza jej treści pozwala uświadomić sobie, że modlitwa ta ma za zadanie wprowadzenie i przygotowanie do Modlitwy eucharystycznej, która następuje zaraz potem. Wyraża głęboki związek i jest swego rodzaju przejściem od złożenia na ołtarzu darów do Modlitwy eucharystycznej.

Modlitwa nad darami dostosowana jest w swojej treści do właściwego okresu liturgicznego. Modlitwy okresu Adwentu nawiązują do aspektu eschatologicznego tego czasu i ukazują ważność przygotowania na przyjście Pana. Modlitwy odmawiane w okresie Bożego Narodzenia podkreślają prawdę, że Narodzenie Pańskie daje nam możliwość udziału w bóstwie Jezusa Chrystusa poprzez tajemniczą wymianę darów dokonującą się we mszy świętej. Modlitwy wielkopostne

przygotowując do okresu paschalnego wzywają do głębokiej przemiany duchowej, do uświęcenia przez uczestnictwo w Eucharystii, zarówno duszy, jak i ciała człowieka. W okresie wielkanocnym „super oblata” wyrażają paschalną radość ze składania Bogu świątecznych darów Kościoła.

Warto dodać, że modlitwa nad darami posiada swoją długą historię. W wiekach średnich nad ułożonymi na ołtarzu darami odmawiano modlitwę zwaną oratio super oblata lub super oblata. W połowie VIII wieku pojawiło się określenie „sekreta”, prawdopodobnie z faktu, że celebrujący kapłan odmawiał ją po cichu. Jeśli chodzi o źródła, w dużym stopniu modlitwy nad darami pochodzą z dawnych sakramentarzy. Teksty tych modlitw podlegały różnym zmianom, zwłaszcza w czasie reformy soborowej.